

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra EN ENKESTAND

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 45.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737874490336/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

den himmelske. Lær at elske, og det vil De lære, det kender jeg Dem nok til at kunne forudsige, saa vil Deres Henrykkelser faa Stof at møtte sig med. De vil leve i Himlen og dog paa Jorden.

Fru Cecilie anstrengte sig for at forstaa Dommens Præmisses. Det susede og summede i hendes Hoved, Taakerne svømmede om i en tæt berusende Dunst, der lagde sig tungt paa hendes Aandedræt.

— Ja det anstrenger Dem, sagde Præsten og klappede hende paa ny. Vi fortsætter en anden Gang; jeg besøger Dem snart.

Da Præsten havde fulgt hende ud og atter skulde til at passere Dørligstuen, stod Fru Krause i et af dens Vinduer og saa' ud efter den bortgaaende unge Fru. Hun vendte sig om og betragtede Præsten med et saa skarpt, spottende Blik, at han som stukken af en Knappemaal fór i Vejret.

— Aa lad mig være fri for de Øjne, der som Slangebrodde vil dræbe min Begjstring, min Trosvarme, min . . . Det er afskyeligt, det er oprørende!

Fru Krause smilede og trak paa Skuldrene, idet hun fortsatte Præstens begyndte Frase:

— Og som fremfor alt generer min kære Fætter i hans saliggørende Selvtillid, som gør ham saa stor i hans egne og saa mange skønne Kvinders Øjne.

— Vil Du bestandig vedblive at hade mig, Augusta? sagde Præsten nu i en behjerdende Tone.

— Hade Dig? — aa nej! Jo længere jeg kender Dig, jo mindre ansvarlig tror jeg Du er.

— At Du ikke kan glemme vore Børnestreger!

— Aa ja. Du har lettere ved at glemme end jeg; det er din store Fordel i Livet. Lad mig hjælpe paa din Hukommelse. Jeg har nu tiet i en hel Del Aar, og før vi skilles, skal Du høre Sandheden, som Du har en stor Gave til at smutte fra. Kan Du for Eksempel huske den smukke unge Student, der i Ferien besøgte sin Onkel paa Gaarden ved Helsingør? Han strømmede over af Poesi i bunden og ubunden Stil, i Tale og paa Papiret. Og alt dette væltede han ud over sin nitteenaarige Kusine i Sommeraftenerne med Maaneskin paa Sundet, Nattergalesang fra Skovkrattet, Kapri- foliumsduft fra Haven osv. osv. Aa Gud! husker Du, da Hr. Studenten i salig Rus sank til Kusine Augustas Bryst med Citatet: „Jeg har min Helga! Hører det, I Sale!“ Nu forekommer det mig saa ubyre latterligt! Samme unge Hr. Alstrup sank jo helt daanende